

Prof. dr hab. Grażyna Flicińska-Panfil  
Sztuki muzyczne  
Dyscyplina artystyczna wokalistyka  
Akademia Muzyczna w Poznaniu

Poznań, 19 kwietnia 2021 roku

### **Zleceniodawca recenzji;**

Akademia Muzyczna im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie umowa z dnia 19 lutego 2021 roku.

### **Dotyczy;**

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Krakowie z dnia 30 września 2019 roku w sprawie;

- wszczęcia przewodu doktorskiego **mgra Tomasza Huka** w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej wokalistyka
- wyznaczeniu recenzentów (pismo Dziekana Wydziału Wokalno-Aktorskiego prof. dr hab. Agnieszki Monasterskiej z dnia 10 października 2019 roku)

Do nadesłanego mi przez przewodniczącą Rady do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie pisma sygnowanego datą 24 lutego 2021 roku informującego o przewodzie doktorskim mgra Tomasza Huka dołączono pełną dokumentację przewodową oraz pracę. Praca doktorska nosi tytuł „*Wpływ prozodii liryki Kazimierza Przerwy-Tetmajera na kształtowanie frazy wokalnej w wybranych pieśniach Mieczysława Karłowicza, w kontekście praktyki wykonawczej*”.

### **Podstawowe dane o Kandydacie**

Tomasz Huk urodził się w Oleśnicy. W latach 1987-1993 uczęszczał do Państwowej Szkoły Muzycznej II stopnia im. R. Bukowskiego we Wrocławiu na Wydział Instrumentalny. W 2005 roku otrzymał tytuł magistra sztuki w zakresie gry na klawecie w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie klarnetu prof. Mieczysława Stachury. W 2000 roku ukończył Podyplomowe Studium Organizacji i Zarządzania Placówkami Oświatowymi i Kulturalnymi. Cztery lata wcześniej ukończył studia wokalne na Wydziale Wokalno-Aktorskim w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu w klasie śpiewu solowego prof. Ireny Gałuszki.

Pan Tomasz Huk w swym życiorysie zawodowym posiada liczne dodatkowe elementy dokształcania. W 2016 roku uczestniczył w XXXIV Zimowym Kursie Wokalnym w Dusznikach Zdroju. Wcześniej w 2000 roku uzyskał tytuł Eksperta Ministerstwa Edukacji Narodowej. W 2001 roku otrzymał stopień awansu zawodowego nauczyciela mianowanego. W 2003 roku uczestniczył w Kursie Doskonalenia Zawodowego „Jakościowy rozwój placówek szkolnictwa artystycznego”. W 2002 i 2003 roku brał udział w Mistrzowskich Kursach Klarnetowych prof. Guy Dangain’a. Dalszy rozwój zawodowy zaowocował uzyskaniem w 2007 roku stopnia awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego. W trakcie studiów w Akademii Muzycznej we Wrocławiu uzyskał kwalifikacje pedagogiczne kończąc Kurs Pedagogiczny Gry na Klaracie i Saksofonie. Również w czasie studiów wokalnych brał udział w Mistrzowskim Kursie Wokalnym prowadzonym przez prof. Adele Stolte. Kurs ten zaowocował udziałem śpiewaków w Festiwalu Wratistavia Cantans we Wrocławiu i Jeleniej Górze.



Działalność zawodową rozpoczął jako instrumentalista klawecista i saksofonista w Teatrze Muzycznym Operetki Wrocławskiej. Z Operetką Wrocławską współpracował w latach 1994-1996. W kolejnych dwóch latach podjął współpracę jako nauczyciel gry na klawecie i saksofonie z Państwową Szkołą Muzyczną I stopnia w Brzegu Opolski. W roku ukończenia studiów wokalnych w 1996 roku rozpoczął współpracę w Teatrem Muzycznym Operetki Wrocławskiej ale tym razem jako śpiewak solista. W kolejnych latach uczył gry na klawecie i saksofonie najpierw w Zespole Szkół Kolejowych we Wrocławiu a później Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Świdnicy. Od 1998 roku do chwili obecnej uczy śpiewu solowego w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia we Wrocławiu. W latach 2002-2007 był dyrektorem Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia w Oleśnicy i Społecznego Ogniska Muzycznego przy Dolnośląskim Towarzystwie Muzycznym we Wrocławiu z siedzibą w Oleśnicy. Od 2007 roku do chwili obecnej uczy gry na klawecie i saksofonie w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Oleśnicy jak również od 2015 roku do chwili obecnej w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. K. Szymanowskiego we Wrocławiu.

Jest czynnym muzykiem w zakresie swojego wykształcenia. Gra na klawecie, saksofonie i śpiewa. Brał udział w licznych spektaklach operowych, koncertach w Polsce i na świecie. W swym dorobku ma liczne wydarzenia artystyczne. Dokonał szeregu nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji. Śpiewał partię Nikity w operze „Zamek na Czorsztynie” Karola Kurpińskiego oraz Figara i Bartola w „Cyruliku Sewilski” Giovanni Paisello. Wielokrotnie występował jako solista w repertuarze oratoryjnym. Jako solista dzieł oratoryjnych odbył liczne tournée koncertowe po Niemczech, Francji, Hiszpanii i Włoszech. W czasie studiów wokalnych wystąpił na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej we Wrocławiu wykonując partię solową w „Die Tageszeiten” Georga Philippa Telemanna. To wykonanie zaowocowało udziałem na Międzynarodowym Festiwalu Pieśni Chóralnej w Międzyzdrojach i Szczecinie powtórным wykonaniem dzieła Telemanna. Rok później śpiewał z Filharmonią szczecińską Magnificat BWV 243 Jana Sebastiana Bacha.

W 1996 roku został solistą Teatru Muzycznego Operetki Wrocławskiej. Obecnie prowadzi ożywioną działalność artystyczną i pedagogiczną. Współpracuje jako śpiewak i jako instrumentalista saksofonista i klawecista z takimi instytucjami kultury jak: Filharmonia Wrocławska, Filharmonia Opolska, Dolnośląskie Towarzystwo Muzyczne, Operetka Wrocławska - Teatr Muzyczny, Operetka Poznańska i wiele innymi. Jest nauczycielem śpiewu solowego w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. R. Bukowskiego we Wrocławiu. Na tym polu odnosi spore sukcesy. Jego uczniowie są laureatami Ogólnopolskiego Konkursu Wokalnego im. Haliny Halskiej, Ogólnopolskiego Konkursu Wokalnego Szkół Muzycznych II stopnia w Gliwicach, Ogólnopolskiego Konkursu Wokalnego im. F. Platówny we Wrocławiu i stypendystami Prezydenta Miasta Wrocławia. Uczniowie pana Tomasza Huka biorą również udział w Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej Wratislavia Cantans we Wrocławiu.

W kalendarium działalności artystycznej w latach 1996 do 2017 które doktorant wykazał w dokumentacji znajdziemy liczne koncerty kameralne z ariami i duetami operowymi i operetkowymi w takich salach koncertowych jak: Dworek Chopina w Dusznikach Zdroju czy Teatrze Zdrojowym w Szczawnie Zdroju. Wśród wymienionych w kalendarium koncertów jest również m. in. Missa Paschalis G. G. Gorczyckiego oraz koncerty kolędowe.

## Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska pana Tomasza Huka zatytułowana „*Wpływ prozodii liryki Kazimierza Przerwy-Tetmajera na kształtowanie frazy wokalne w wybranych pieśniach Mieczysława Karłowicza, w kontekście praktyki wykonawczej*” składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym oraz opisu stanowiących łącznie pracę pod wyżej wymienionym tytułem. Promotorem pracy doktorskiej mgra Tomasza Huka jest dr hab. Jacek



Ozimkowski, prof. AMKP

Dzieło artystyczne obejmuje 19 pieśni Mieczysława Karłowicza. Pierwsze 10 pieśni to liryka do słów Kazimierza Przerwy-Tetmajera a pozostałe 9 pieśni do słów Kazimierza Glińskiego, Marii Konopnickiej, Henryka Heinego, Juliusza Słowackiego, Zygmunta Krasińskiego, Jana Iwańskiego, Jan Waśniewskiego i Adama Asnyka.

Płyta została nagrana w Klubie Muzyki i Literatury we Wrocławiu w dniach 28 września 2019 roku i 8 lutego 2020 roku. Panu Tomaszowi Hukowi towarzyszy przy fortepianie pani Katarzyna Kaczorowska. Nagranie zostało dokonane wyłącznie na potrzeby przewodu doktorskiego pana Tomasza Huka w dyscyplinie naukowej wokalistyka otwartego na Wydziale Wokalno-Aktorskim Akademii Muzycznej w Krakowie.

Dobór pieśni Mieczysława Karłowicza w prezentowanym dziele artystycznym dokonany przez doktoranta Tomasza Huka nie jest przypadkowy. Wybór jest bardzo przemyślany, interesujący i ogromnie zróżnicowany. Głos pana Tomasza Huka predestynuje do dramaturgii pieśni Karłowicza. Barwa głosu scala się z ich różnorodnością choć chwilami pewne drżenie głosu przeszkadza w kantylenowym prowadzeniu frazy. Również chwilowe detonacje, śpiewanie pod dźwiękiem są dość częstym mankamentem tego wykonania. Prezentowany materiał przemawia bogactwem ekspresji i osobowością wykonawczą. Słyszymy głos zróżnicowany dynamicznie od subtelного pianu do pełnego dynamizmu forte, które to znów chwilami jest dość siłowe i niedostatecznie podparte na oddechu. Górny odcinek głosu budzi pewien niedosyt w swobodnym posługiwaniu się nim. Górne dźwięki są dość siłowe i nieraz za niskie intonacyjnie. Pewne moje wątpliwości budzą również tempa niektórych pieśni. Są zbyt szybkie. Jest to oczywiście zawsze kwestia dyskusyjna zależna od interpretacji wykonawców. Na wyjątkowe podkreślenie zasługuje nienaganna dykcja. Tekst jest podany bardzo czytelnie i wyraźnie. Pan Tomasz Huk jest śpiewakiem, który świadomie powołuje do życia materiał muzyczny pieśni Karłowicza, wielkiego symfonika i staje się dojrzałym wykonawcą przekazującym słuchaczowi ideę kompozytora.

Istotną rolę dla właściwego kontekstu odbioru dzieła artystycznego stanowi jego opis w postaci rozprawy pisemnej. Praca ta, co należy podkreślić, spełnia podstawowe wymogi pracy naukowej. Doktorant przedstawia tezy badawcze, jak i podaje sposób ich dowodzenia. Całość rozprawy doktorskiej zawarta jest na 108 stronach. Składa się z trzech rozdziałów, wstępu, zakończenia i bibliografii. Rozprawa doktorska spełnia wymagania przejrzystości tekstu w rozumieniu jego spójności w ciągu myślowym i łączy się w logiczną całość. Do pracy dołączone jest streszczenie w języku polskim i angielskim.

Dysertacja Tomasza Huka jest opisem dzieła artystycznego składającego się z wyboru pieśni Mieczysława Karłowicza. Rozdział pierwszy zatytułowany: „Kazimierz Przerwa-Tetmajer – autor tekstów i ich wpływ na polską liryczną twórczość muzyczną Mieczysława Karłowicza” interesująca charakterystyka twórczości Tetmajera i jej wpływ na twórczość liryczną polskich kompozytorów w tym Mieczysława Karłowicza. Autor pracy zwraca uwagę na poezję Tetmajera do której swoje liryki wokalne pisali twórcy tak ponadczasowi tacy jak: Karol Szymanowski, Krzysztof Penderecki i Mieczysław Karłowicz ale również Władysław Żeleński, Henryk Opieński, Ignacy Friemann, Stanisław Lipski czy Raul Koczalski. Pan Tomasz Huk cytując słowa prof. Mieczysława Tomaszewskiego podkreśla spójność nacechowaną lirycznym subiektywizmem Tetmajera i Karłowicza. „Podmiot liryczny wypowiedzi twórczej zdaje się być bliski identyczności z jej autorem”. Rozdział drugi zatytułowany: „Pieśni Mieczysława Karłowicza do słów Kazimierza Przerwy-Tetmajera” to analiza pieśni pod kątem formy stroficznej a rytmem melodii, formy muzycznej pieśni, konstrukcji melodyczno-harmonicznej, agogiki i dynamiki. Autor nade wszystko skupia się na kształtowaniu frazy muzycznej i jej analizie. Twórca pracy zaznacza, iż harmonika i kolorystyka brzmieniowa spoczywa przede wszystkim w rękach pianisty-akompaniatora. Rozdział trzeci zatytułowany: „Wybrane pieśni Mieczysława Karłowicza w odniesieniu do nagranej płyty” stanowi opis 19 pieśni kompozytora do tekstów różnych poetów i ich analizę. Autor pracy podaje wiadomości dotyczące miejsca ich powstania, analizuje je pod kontem poetyckim i wykonawczy. Wątpliwość budzi różnica w tytule trzeciego rozdziału. Inna podana jest w spisie treści a inna na



stronie 53 rozpoczynającej trzeci rozdział. Pewne zastrzeżenia zauważam również w proporcji dysertacji do tematu pracy doktorskiej.

Doktorant w swej dociekliwości naukowej jest rzetelny. Korzysta z bogatej bibliografii. Analizując proces badawczy wpływa na rozwiązanie założeń rozprawy. Tytuł rozprawy w swych proporcjach nie do końca jednak jest tożsamy z treścią opisu i założonym celem artystycznym.

Rozprawa doktorska spełnia wymogi pod kątem merytorycznym i edytorskim zgodnie ze standardami. Autor wykazał się umiejętnością formowania własnych wniosków w sferze badań. Sposób ujęcia tematu świadczą o zainteresowaniu tematyką liryki Mieczysława Karłowicza. Warsztat techniki pisania jest właściwy.

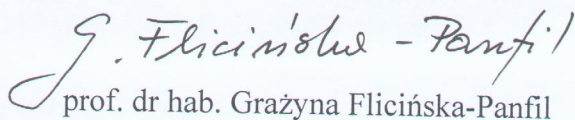
## KONKLUZJA

Przedstawiony zapis dzieła artystycznego oraz jego opis stanowią integralną całość ciekawego materiału zarówno w aspekcie wykonawczym jak i teoretycznym.

Stwierdzam, że praca doktorska mgra Tomasza Huka poprzez swój twórczy i naukowy charakter stanowi ciekawe kompendium wiedzy na badany temat i wkład w rozwój dyscypliny artystycznej – wokalistyka, jak również w dziedzinie sztuk muzycznych.

Wobec powyższego stwierdzam, iż doktorant wykazał się wiedzą teoretyczną a także umiejętnością do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. Rozwiązał założenia zagadnienia artystycznego i spełniła tym samym wymagania Ustawy art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789, z późniejszymi zmianami)

**Stawiam wniosek o jej przyjęcie**

  
prof. dr hab. Grażyna Flicińska-Panfil